

[Estrup]

ring af, hvordan man forholder sig i spørgsmålet om handicappedes stilling på arbejdsmarkedet. Jeg synes, den sidste del af debatten meget klart har vist, at der er en stor forskel mellem den måde, socialdemokratiet ser på disse ting og den måde, vi andre ser på det.

Det er klart, at handicappede har et særligt udgangspunkt, når de kommer på arbejdsmarkedet, og det er det særlige udgangspunkt, vi skal tage hensyn til. Derfor kan det ikke nytte noget, at vi kræver millimeternøjagtighed i bestemmelserne, sådan at de er ens for alle uanset handicap. Det, det drejer sig om, er at erkende, at handicappede har en anden udgangsposition og de skal gives muligheder for at være ligestillede. Det er dér, vi skal hen. Jeg synes, socialdemokratiet skulle se at finde sine ben i dette spørgsmål, sådan at vi kan forhindre, at vi nu oven i 78 dages reglen, som er slem nok, får en yderligere skærpelse.

Jeg kan sige, at vi vil stemme for det ændringsforslag, som regeringen og socialdemokratiet nu åbenbart støtter, såfremt det viser sig, at ændringsforslaget fra SF, VS og det radikale venstre falder. Det er trods alt bedre end det, der var foreslået fra arbejdsministeren. Men vi mener ikke, det er godt nok.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Som det er fremgået af debatten her i dag og af debatten ved første behandling, vil socialdemokratiet ikke acceptere, at handicappede og pensionister i øvrigt skal fuldstændig ligestilles i denne lov. Det er heller ikke det, der ligger i den debat, der har været. Det, der ligger, det er spørgsmålet om, hvordan vi skal indrette systemet, så det er til at administrere, således at de handicappede kan beholde deres præferencestilling i forhold til lovforslaget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Med en borgerlig regering bliver regelforenklinger uundgåeligt til forværringer, og LO, FTF og ACs opgave bliver så åbenbart at forsøge at gøre forværringerne så små som muligt i stedet for at mobilisere modstand imod, at der overhovedet sker forværringer. Derfor synes vi, det er godt, at organisationerne er trådt ud af Bonnerupudvalget, så de

ikke skal være med til at lave en finansieringsreform for dagpengene, som med den siddende regering uundgåeligt vil blive til skade for medlemmerne.

Vender vi os så til det konkrete lovforslag, er det karakteristisk, at de foreslåede regelforenklinger kommer medlemmerne til skade. Hotel- og Restaurationspersonalets Forbund og Landssammenslutningen af Hospitalslaboranter har påvist, hvorledes de nye optagelsesbetingelser kan resultere i, at medlemmer kommer i en situation, hvor de efter de nuværende regler kunne være blevet optaget i en arbejdsløhedskasse ikke mindre end tre gange, mens de efter de nye regler slet ikke kan optages.

Jeg er så glad for, at socialdemokratiet vil have lovforslaget tilbage i udvalget, så man kan se på, om ferien ikke i det mindste kan forlænges. Vi har i vort betænkningbidrag netop påpeget, hvordan en ferie, som den ansatte ikke kan undgå at holde midt i en periode, f.eks. fordi fabrikken holder lukket, betyder, at vedkommende ikke kan blive optaget i en A-kasse.

Bonnerupudvalget og med det socialdemokratiet siger, at der ikke kan blive tale om millimeterdemokrati, når der regelforenkles. Her siger vi, at det må være en opgave at regelforenkle, så det kommer medlemmerne til gavn, under ingen omstændigheder til skade. Og det kan gøres, også uden at det koster specielt meget at tage det kriterium med ind - hvis vi altså skal det. Hvis vi vil tage det med ind, så har vi sammen med SF og det radikale venstre stillet et ændringsforslag til gavn for medlemmerne, som samtidig er en regelforenkling. Det angår personer med social pension. Vi siger simpelt hen, at personer, der får social pension, ikke skal ind under de skærpede arbejdskrav. Det ville være en forværring, hvis de kom ind.

Samtidig holder vi fast i den forenkling, der ligger i ministerens forslag, nemlig at dagpenge i de sidste tre måneder, før pensionen begynder at løbe, ikke skal medtages ved beregningen af, om retten til dagpenge er opbrugt.

Vi siger også, at det er fint, at den begrænsning med de 78 dage, som eksisterer i dag, kommer til at følge kalenderåret. Det er en forenkling, men samtidig er det også en forbedring, fordi der så kan være 78 dage på hver side af den 1. januar, og ikke som nu